

OM NOG EENS NA TE LEZEN:

DE TEKSTEN VAN ONS CONCERT STRALEND LICHT

JIJ

Onmisbaar deel van de keten
onmisbaar, jij, in de kring
Welkom wil ik je heten,
menslief voor wie ik zing.
Een cirkel vormen wij samen;
een ring van licht in de nacht.
Welkom heet ik je tranen,
welkom heet ik je lach.

Hein Stufkens

IK MAAK MIJ ZICHTBAAR

Voor het menszijn
Voor de verbinding
Voor de herkenning
Voor de bekrachtiging
Voor de bewustwording
Voor de verandering
Licht vindt licht
Hoe meer licht we creëren
hoe meer duisternis we kunnen verlichten
Daarom maak ik mij zichtbaar.

The Wanderer

ALLES IS MUZIEK

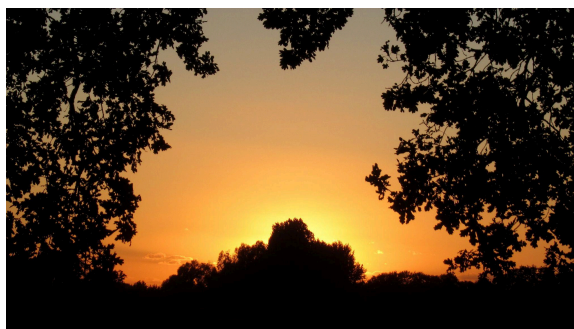
Maak je geen zorgen,
deze liederen hoeven niet bewaard,
de instrumenten mogen kapot.
We zijn hier op de plek waar alles muziek is.
Getokkel en gefluit vullen de atmosfeer.
Zelfs al zou de wereldharp
aan stukken breken, spelen zouden we
op instrumenten nog verscholen.
Wat deert het dat de kaarsen flakkeren en doven.
We hebben vuursteen en een vonk.
Zingen is als het zeeschuim.

Melodieën komen als parels
uit de oceaan omhoog.
Gedichten spatten op de kust uiteen
en trekken vol verlangen het wrakhout mee.

Dit alles ontstaat uit een bron,
langzaam en sterk,
onzichtbaar voor ons.
Genoeg woorden nu.
Zet open het raam van je hart,
maak het tot duiventil,
waar bezieling komt en gaat.
Hafiz - 14e eeuw - uit de bundel 'Verzen uit het
boek van de ziel'

DE GROT

Er was eens een donkere grot die diep
onder de grond lag, aan het oog onttrokken.
Omdat hij zo diep onder de grond lag, was
er nog nooit licht doorgedrongen. De grot
had nooit licht gezien. Het woord 'licht' had
geen betekenis voor de grot, die zich niet
kon voorstellen wat 'licht' zou kunnen zijn.

Toen op een dag stuurde de zon een

uitnodiging naar de grot om naar boven te komen en hem te bezoeken.

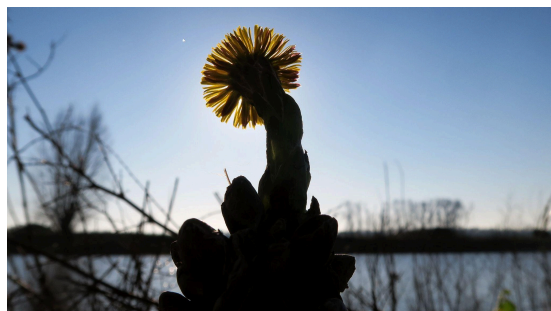
Toen de grot boven kwam om de zon te bezoeken, was hij stomverbaasd en verrukt, want de
grot had nooit eerder licht gezien en hij kon gewoon niet over deze ervaring uit.

Als dank voor het feit dat de zon hem voor een bezoek had uitgenodigd, wilde de grot iets
terugdoen en nodigde dus de zon uit om een keer naar beneden te komen om hem te
bezoeken, omdat de zon nooit duisternis had gezien.

Zo brak de dag aan dat de zon omlaag kwam en hoffelijk in de grot werd binnengelaten.

En terwijl de zon de grot binnenging, keek hij heel belangstellend om zich heen, benieuwd
hoe 'duisternis' eruit zou zien. Toen vroeg hij verwonderd aan de grot:

"Waar is de duisternis?"

ONZE DIEPSTE ANGST

Onze diepe angst is niet dat we onmachtig
zouden zijn.

Onze diepste angst betreft juist onze niet te
meten kracht.

Niet de duisternis, maar het LICHT in ons is wat
we het meeste vrezen.

We vragen onszelf af "Wie ben ik wel om mezelf

briljant, schitterend, begaafd of geweldig te achten?"

Maar, waarom zou je dat niet zijn? Je bent een kind van God!

Je dient de wereld niet door jezelf klein te houden.

Er wordt geen LICHT verspreid, als de mensen om je heen hun zekerheid ontlene n aan jouw kleinheid.

We zijn bestemd om te stralen, zoals kinderen dat doen.

We zijn geboren om de glorie Gods die in ons is, te openbaren.

Die glorie is niet slechts in enkelen, maar in ieder mens aanwezig.

En als we ons LICHT laten schijnen, scheidt dat voor de ander de mogelijkheid hetzelfde te doen.

Als we van onze diepste angst bevrijd zijn, zal alleen al onze nabijheid anderen bevrijden.

Marianne Williamson - 1994 - Uit "A return to love"